

Glimt fra Migrantmenighedernes Domkirketræf

Københavns Domkirke den 24. september kl. 17-19

Migrantkirkerne vil ikke uddø med den første generation, der i sin tid kom til Danmark som flygtninge eller arbejdsmigranter. Mange steder er der en velfunderet og velformuleret næste generation, der er parat til at tage over, og som allerede føler ansvar for den menighed, som forældre generationen grundlagde for 20, 30 eller 40 år siden. Det blev tydeligt under panelsamtaler i Københavns Domkirke onsdag den 24. september, hvor præster og unge ledere fra 12 migrantmenigheder fra Københavns, Helsingør og Roskilde Stifter fortalte om at være kirke for flere generationer.

Det vakte til eftertanke at høre, at mens folkekirkens udfordring mange steder er, hvordan man får kontakt med den unge generation/unge voksne, er de unge der allerede i migrantmenighederne. Mange er vokset op i familier, hvor kirkegang er en integreret del af hverdagen. For mens kristendom og kirkegang for mange danskere er en individuel beslutning, hvor man går i kirke alene, går man i migrantfamilier i kirke sammen. . Kirken er ensbetydende med fællesskab, ansvar og stærke bånd til hinanden. I migrantmenigheder er udfordringen, hvordan kirkerne kan holde på de unge, der vokser op mellem to kulturer – det land og den kirkepraksis, forældrene kommer fra, og det danske samfund med manglende synlig kristen trospraksis. Aftenen gav en række bud på, hvordan migrantmenigheder tager denne udfordring op.

Alle var meget bevidste om at give de unge opgaver og ansvar i menigheden. Og da migrantmenigheder i høj grad er afhængig af frivillige, er der opgaver nok til de unge. I en veletableret afrikansk menighed på Frederiksberg har de unge fået ansvar for søndagsgudstjenesten en gang om måneden, og i en filippinsk menighed på Amager med et stort gospelkor, der også fungerer som kirkekor, inddrager man bevidst sangere og musikere fra flere generationer og fortæller, at flere unge musikere har taget over fra første generation. I menighederne er det de unge, der har ansvar for SoMe, live streaming etc. Mange menigheder har ungegrupper, der mødes efter gudstjenesten eller i løbet af ugen, og flere fortæller om internationale kirkelige netværk for unge, der mødes med ligesindede fra eksempelvis andre skandinaviske lande – som de unge tamilske katolikker, der for nylig har oprettet deres egen ungdomsorganisation.

Og generationerne behøver hinanden – også i kirken. En ung serbisk præsteordinand understregede, at kirken både har brug for de ældres livserfaring og for de unges livsgnist, og at i en uforudsigelig tid, hvor mange er ængstelige for fremtiden, kan den ældre generation være med til at give de unge håb og livsmod, fordi de selv tidligere har gennemlevet perioder med store omvæltninger. Samtidig er det de unge, der skal føre kirken videre, så de skal inddrages og lyttes til.

Som biskop Peter Birch fra Helsingør Stift konkluderede i sit afsluttende indlæg var det en aften, der udfordrede forestillingen om, at kristendom er identisk med danskhed, eller at danskhed skulle være en forudsætning for at være kristen i Danmark. Det er på ingen måde tilfældet!

Aftenen samlede omkring 55 deltagere og sluttede med en kort evensong, hvor en 17-årig ukrainsk flygtning fra Gentofte medvirkede med sit virtuose spil på det ukrainske strengeinstrument bandura.